

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΗ ΠΙΣΤΙΣ

Ὁμιλία-ὑπὸ τοῦ κ. Β. ΛΙΑΝΤΟΥΡΑ

Διευθυντοῦ τοῦ Ὁργανισμοῦ Ξενοδοχειακῆς Πίστεως

Ξενοδοχειακὴν πίστιν, ἐξειδικευμένην, ἔχομεν ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὸν δεῦτερον παγκόσμιον πόλεμον.

Πρὸ τοῦ πολέμου, τὰ ξενοδοχεῖα ἐλάμβανον δάνεια ἀπὸ τὰς Τράπεζας, ὑπὸ τὸ τότε καθεστῶς τῆς ἔλευθέρως ἀσκουμένης πίστεως. Μεταπολεμικῶς ὁ κρατικὸς παρεμβατισμὸς εἰς τὸν πιστωτικὸν τομέα καθίσταται ὀσημέραι ἐντονώτερος διὰ τῆς καθιερώσεως ποσοτικῶν καὶ ποιοτικῶν περιορισμῶν.

Λόγῳ τοῦ χαμηλοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τῆς περιορισμένης ἀποταμιευτικῆς δυνατικότητος τοῦ λαοῦ, ὑφίσταται ἀνέκαθεν ἐν τῇ χώρᾳ στενότης κεφαλαίων. Μετὰ τὸν κατοχικὸν πληθωρισμὸν ἡ στενότης ἐνετάθη ἔτι μᾶλλον, διότι αἱ Τράπεζαι περιέσωσαν μικρὸν μόνον μέρος τῶν κεφαλαίων των καὶ εὐρέθησαν ἄνευ καταθέσεων Ἐνεκα τούτου, μοναδικὴ πηγὴ κεφαλαίων, κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν παραγωγικῶν ἐκμεταλλεύσεων τῆς χώρας ἀπέμεινεν ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα. Τὰ εἰς χρυσᾶς λίρας ἀποθησαυρισμένα ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν κεφάλαια εἶναι δυσχερέστατον, ἂν μὴ ἀδύνατον, νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν ἀσκήσιν προσχεδιασμένης πιστωτικῆς πολιτικῆς

Ἐπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς αἱ πρῶται μεταπολεμικαὶ κυβερνήσεις, ἀναγνώρισαν τὴν σημασίαν τοῦ τουρισμοῦ ὡς πλουτοπαραγωγικοῦ παράγοντος ὅταν ἔθετον τὰς βάσεις ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας, ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰς ἐνεργείας των διὰ τὴν λοιπὴν παραγωγὴν ἔλαβον μέτρα καὶ διὰ τὸν τουρισμὸν.

Συνεστήθη οὕτω ἀπὸ τοῦ 1945 ἡ Γενικὴ Γραμματεία Τουρισμοῦ, (Γ.Γ.Τ.) ὡς διοικητικὸν ὄργανον, ἀρμόδιον διὰ κάθε ἐνέργειαν καὶ ἔργον μὲ σκοπὸν τὴν τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τῆς χώρας. Ἡ Γ.Γ.Τ. ἔλαβεν ἀργότερον τὸ 1950 τὴν μορφήν Ν.Π.Δ.Δ. ὑπὸ τὸν τίτλον Ἑλληνικὸς Ὁργανισμὸς Τουρισμοῦ. Μετὰ τὴν Γ.Γ.Τ. συνεστήθη τὸ 1946 ὁ Ὁργανισμὸς Ξενοδοχειακῆς Πίστεως μὲ σκοπὸν νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὴν συμπλήρωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων.

Ὡς γνωστὸν, μεταξὺ τῶν βασικῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ἀξιολόγου τουριστικῆς κινήσεως εἰς μίαν χώραν περιλαμβάνεται καὶ ἡ ὑπαρξίς ἢ ἡ δημιουργία ἐνὸς πλήρους δικτύου ξενοδοχείων δυναμένων νὰ ἱκανοποιῶσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ταξιδιωτῶν.

Προπολεμικῶς αἱ ξενοδοχειακαὶ ἐγκαταστάσεις ἐν Ἑλλάδι, στηριζόμεναι εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κίνησιν, ἦσαν κατανεμημέναι κατὰ τρόπον μὴ ἐπιτρέποντα τὴν ὀργάνωσιν ταξιδίων δι' ὀμάδας περιηγητῶν. Ἡ μικρὰ κινήσεις, πρὸς ὠρισμένους τουριστικοὺς καὶ ἀρχαιολογικοὺς τόπους, ἐξυπηρετεῖτο ἐπαρκῶς ἀπὸ τὰ ὑφιστάμενα τότε ξενοδοχεῖα. Ἄλλ' ὁ ὀπλισμὸς αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν πολυτελῶν ξενοδοχείων τῶν Ἀθηνῶν, δὲν ἀντεπεκρίνετο, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἄνεσιν, πρὸς τὰς ἀξιώσεις τῶν ξένων.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου καταστροφῶν καὶ διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ξενοδοχείων προεβλέπετο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην (τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ὄργανισμοῦ Ξενοδοχειακῆς Πίστεως, 1946), ὅτι δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ διατεθῶσι κεφάλαια ἐξ ἄλλης πηγῆς, δεδομένου ὅτι ὑφίσταντο μέγιστα καὶ πλέον ἐπιτακτικαὶ ἀνάγκαι πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ὁμαλῆς διαβιώσεως ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ὑπῆρχε μεγάλη στενότης κεφαλαίων.

Διὰ τοῦτο ἐπροικοδοτήθη ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς τὸν Ο.Ξ.Π. τὸ προῖον εἰδικῆς φορολογίας ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τῶν ξενοδοχείων, ἵνα σὺν τῷ χρόνῳ συγκεντροῦται κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον νὰ διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς ξενοδοχειακῆς πίστεως. Ἡ εἰδικὴ ὅμως αὕτη φορολογία κατηργήθη ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1953 καὶ τὰ συγκεντρωθέντα ἕως τότε κεφάλαια περιορίσθησαν εἰς δρχ. 10 000 000.

Μέχρι τοῦ Μαρτίου 1953 (ὁπότε ἐγένετο ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς) ὁ Ο.Ξ.Π. εἶχε χορηγήσει εἰς δετῆ δάνεια ποσὸν 15.000 000 δραχμῶν. Ἐκτοτε ἐχορήγησε καὶ ἄλλα 20 000 000, δημιουργήσας σύνολον δανείων ἐκ 35 000 000.

* * *

Ἐκτὸς τῶν προαναφερθέντων ἐχορηγήθησαν πρὸς ξενοδοχεῖα καὶ ἄλλα δάνεια, ἀλλὰ μακροπρόθεσμα, ἐκ κεφαλαίων τῆς Ἀμερικανικῆς βοήθειας μέσῳ τῆς ΚΕΔ, πρὸς ἀνέγερσιν περιορισμένου ἀριθμοῦ νέων ξενοδοχείων, συνολικοῦ ποσοῦ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου δολλαρίων (1 500 000), ἧτοι δρχ. 22.000.000 περίπου πρὸς 15 τὸ δολλάριον. (Ὑπολογίζομεν ἐδῶ τὸ δολλάριον πρὸς 15 διὰ νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ σύγκρισις πρὸς τὰ διατεθέντα καὶ ὑπὸ τοῦ Ο.Ξ.Π. ποσὰ καὶ τὴν ἀντίστοιχον χρονικὴν περίοδον).

Μετὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῆς δραχμῆς μακροπρόθεσμα δάνεια, πρὸς ἀνέγερσιν ἢ ἐπέκτασιν ξενοδοχείων, χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ Χρηματοδοτήσεως Οἰκονομικῆς Ἀνασυγκροτήσεως (Ο.Χ.Ο.Α.) Μέχρι τῆς στιγμῆς (17-3-55) ἐχορηγήθησαν ὑπὸ τούτου 30 000 δολλ. ἢ δρχ. 900 000.

Τέλος ἐχορηγήθησαν ὀλίγα δάνεια πρὸς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπενδύσεων.

Τὰ μακροπρόθεσμα δάνεια τῆς Κ.Ε.Δ καὶ τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. ἐχορηγήθησαν καὶ χορηγοῦνται εἰς δολλάρια. Τὰ δάνεια τοῦ Ο.Ξ.Π. χορηγοῦνται εἰς δραχμὰς καὶ διὰ προθεσίαν, κατὰ ρητὴν διάταξιν τοῦ νόμου, μέχρι 5 ἐτῶν. Ἡ προθεσίμια αὕτη ἐπιτρέπεται νὰ παραταθῆ μόνον κατόπιν εἰδικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ. Ἡ προθεσίμια τῶν 5 ἐτῶν ἐπεβλήθη ἐκ τῆς ἀνάγκης νὰ ἐπαρκέσουν τὰ κεφάλαια τοῦ Ὄργανισμοῦ διὰ δάνεια ἀνασυγκροτήσεως πρὸς ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλύτερον ἀριθμὸν ξενοδοχείων. Ἐκτὸς τούτου ὅμως καὶ οἱ ὄροι ὑπὸ τοὺς ὁποίους χρηματοδοτεῖται ὁ Ὄργανισμὸς παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἐπιτρέπουν τὴν χορήγησιν δανείων μεγαλύτερας προθεσμίας.

* * *

Ὁ Ὄργανισμὸς Ξενοδοχ. Πίστεως, ὡς ἐλέχθη, διὰ κεφαλαίων δραχμ.

10 000 000, τὰ ὁποῖα συνεκέντρωσε βαθμιαίως ἐντὸς 6 ἐτῶν (1), ἐπέτυχε κῦκλον ἐργασιῶν δρχ. 35 000 000, ἐὰν δὲ πραγματοποιηθῆ καὶ ἡ ἀναμενομένη νέα χρηματοδότησις θὰ ἀνέλθῃ εἰς δρχ. 40 000 000.

Ὁ κύκλος αὐτὸς ἐργασιῶν ἐπετεύχθη διότι εὐθὺς ἀπὸ τῆς συστάσεώς του ὁ Ὅργανισμὸς ἤρχισε νὰ προεξοφλῆ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Δημοσίου, τὴν μελλοντικὴν ἀπόδοσιν τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ φορολογίας. Ἡ προεξόφλησις ἐδίδετο κατ' ἀρχάς διὰ 12 μῆνας, κατόπιν ἡ προθεσμία ἠϋξήθη εἰς 18 μῆνας, ἔπειτα εἰς 24 καὶ μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς ἐιδικῆς φορολογίας ἡ χρηματοδότησις ἐτέθη ἐπὶ νέων βάσεων. Ἐγένετο δεκτὸν δηλαδὴ ὅτι, πρὸς ἐπέκτασιν τῆς δράσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ, ἔπρεπε νὰ χρηματοδοτεῖται οὗτος μὲ τὴν αὐτὴν προθεσίαν μὲ τὴν ὁποῖαν καὶ τὰ δάνεια πρὸς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις. Ἡ παράταξις τῆς προθεσμίας κατέστησε μεγαλυτέραν τὴν οἰκονομικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Ὁργανισμοῦ, καὶ ἐνῶ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του ἐχρηματοδοτεῖτο μὲ δρχ. 2—3 000 000 ἐτησίως κατὰ τὸ 1954 ἔλαβε δρχ. 11 500 000.

Ἐν τῷ συνόλῳ τῶν αἱ χρηματοδοτήσεις τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀνῆλθον εἰς 20 000 000 καὶ ἐξηγηρηθήθησαν ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ μὲ παραδειγματικὴν τάξιν καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς καθυστερήσεως.

*
**

Ἐπὶ 1400 ξενοδοχείων ἐν τῇ χώρᾳ συνολικῆς δυναμικότητος 40 600 κλινῶν (ὡς ὁ ἐκδοθεὶς τελευταίως τουριστικὸς ὁδηγὸς τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου), τὰ δάνεια τοῦ Ὁργανισμοῦ ἀνῆλθον εἰς 1000, περίπου συνολικοῦ ποσοῦ δρχ. 35 000 000.

Ἐπομένως περισσότερα τοῦ ἡμίσεος τῶν ξενοδοχείων ἔλαβον τουλάχιστον ἓνα δάνειον, ἐπετεύχθη δὲ οὕτω γενικὴ βελτίωσις τῆς καταστάσεως τῶν ξενοδοχείων καὶ μικρὰ αὔξεις τῶν κλινῶν. Τὸ ποσὸν αὐτὸ κατὰ γεωγραφικὰ διαμερίσματα κατανέμεται ὡς ἑξῆς :

Πρωτεύουσα	7 082	Στερεὰ Ἑλλάς	3 565
Περιφ. Ἀττικῆς	5 253	Θεσσαλία	2 269
Πελοπόννησος	5 390	Βόρειος Ἑλλάς	3 433
Νῆσοι	5 292	Ἡπειρος	272

Πρὸς χορήγησιν τῶν δανείων ἐχρησιμοποιήθησαν ὅλα τὰ ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ὁποῖαν διὰ συμβάσεως εἶχεν ἀντεθῆ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ο.Ε.Π. (1946) ἡ διεκπεραίωσις τῆς διαδικασίας χορηγήσεως τῶν δανείων καὶ ἡ διαχείρισις τῶν κεφαλαίων τοῦ Ὁργανισμοῦ.

Εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ὅλου ἔργου πολυτίμους ὑπηρεσίας προσέφεραν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία διέθεσε προσωπικὸν καὶ ἀνέλαβε κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς λειτουργίας τοῦ Ὁργανισμοῦ σημαντικὰ βάρη, ἀποβλέπουσα νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

1) Τὸ 1948 εἶχε δρχ. 1,9 ἑκατ., τὸ 1949 δρχ. 3 ἑκατ., τὸ 1950 δρχ. 4,8 ἑκατ., τὸ 1951 δρχ. 7,2 ἑκατ., τὸ 1952 δρχ. 8,6 ἑκατ., τὸ 1953 δρχ. 10,2 ἑκατ.

Εἰς τὴν συμπαράστασιν ταύτην ὀφείλεται ὄχι μόνον ἡ εἰς τὸ ἀκέραιον διατήρησις τῶν κεφαλαίων τῆς προικοδοτήσεως ἀλλὰ καὶ ἡ δημιουργία ἀποθεματικῶν, ἐκ τῶν μικρῶν πλεονασμάτων ἐκάστης χρήσεως.

Τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Ὁργανισμοῦ συνεχίζει μετὰ τοῦ, αὐτοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἀντιμετωπίζουσα τὸν ἠῤῥημένον κύκλον ἐργασιῶν ἡ ἐκ τῆς συγχωνεύσεως προελθοῦσα Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν.

Ἡ τεχνικὴ τῆς χορηγήσεως τῶν δανείων

Τὰ δάνεια πρὸς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις λόγῳ τῆς ἑτοῦς προθεσμίας των χορηγοῦνται κατὰ κανόνα ἐπὶ ἐμπραγματῶ ἀσφαλείᾳ. ἤτοι ἐπὶ ἰποθήκῃ ἢ ἐνεχύρῳ τοῦ ὀπλισμοῦ (1), καὶ τοῦτο διότι εἰς τόσον χρονικὸν διάστημα ὑφίστανται πιθανότητες μεταβολῆς τῆς προσωπικῆς καταστάσεως τῶν δανειζομένων.

Τὰ ποσὰ τῶν δανείων καθορίζονται βάσει τῆς παρεχομένης ἐμπραγματοῦ ἀσφαλείας, τοῦ ἠθικοῦ τῶν δανειζομένων καὶ τῆς δυναμικότητος τῶν ξενοδοχείων εἰς κλίνας, καὶ ἐπομένως ἀναλόγως τῶν ὑπολογιζομένων προσόδων των. Πρέπει δηλαδή, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων λειτουργίας, νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἄνετος ἐξυπηρέτησις τοῦ δανείου ἐκ τῶν ὑπολειπομένων προσόδων τοῦ ξενοδοχείου. Τὰ κριτήρια αὐτά, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιτυχὴς ἀντιμετώπισις τοῦ ὄλου ζητήματος παρὰ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ὁργανισμοῦ εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κανονικὴν μέχρι τοῦδε ρευστοποιήσιν τῶν δανείων. Αἱ καθυστερήσεις εἶναι περιωρισμέναι, καὶ μᾶλλον δικαιολογημέναι.

* * *

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ δανείου, ὁ δανειζόμενος ἀναλαμβάνει διὰ τῆς συμβάσεως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκτελέσῃ τὰ συμφωνούμενα ἔργα καὶ μὲ καθωρισμένην σειρὰν προτεραιότητος. Ἐὰν δὲν συμμορφωθῇ ὑπόκειται εἰς κυρώσεις.

Διὰ τῆς ἀσκήσεως, οὕτω, διευθυνομένης καὶ ἐλεγχομένης πίστεως ἐπιτυγχάνεται ἡ μεγαλυτέρα δυνατὴ ἀξιοποίησις τῶν διατιθεμένων κεφαλαίων. Πράγματι δέ, διὰ τῶν κεφαλαίων τοῦ Ὁργανισμοῦ, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ κεφάλαια ἅτινα διέθεσαν οἱ ἐπιχειρηματῆαι καὶ τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ ὑπολογισθῶσιν ἀλλὰ εἶναι σημαντικὰ, ἐπετεύχθη γενικὴ βελτίωσις τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ ξενοδοχειακοῦ δικτύου τῆς χώρας.

Ἡ πιστωτικὴ πολιτικὴ

Παρὰ τὰ ἐπιτευχθέντα γενικὰ ἀποτελέσματα ἡ ξενοδοχειακὴ τάξις δὲν εἶναι ἱκανοποιημένη. Τὰ διαθέσιμα κεφάλαια δὲν ἐπαρκοῦν πρὸς ἱκανοποίησιν ὅλων τῶν αἰτήσεων. Ἡ προθεσμία τῶν δανείων εἶναι μικρὰ καὶ τὸ ἐπιτόκιον ὑψηλόν.

α) **Ἀνεπάρκεια κεφαλαίων.** Τὸ περιωρισμένον τῶν κεφαλαίων ὑποχρῶνει τὸν Ὁργανισμὸν νὰ ἐκτελῇ, ἀναλόγως τῶν ἐκάστοτε διαθεσίμων

1) Διὰ τοῦ ἰδρυτικοῦ νόμου τοῦ Ὁργανισμοῦ 181)1946 ἔχει συσταθῆ εἰδικὸν πλάσματικὸν ἐνέχυρον.

του, πρόγραμμα αποβλέπον εις την εκπλήρωσιν συγκεκριμένων αντικειμενικών σκοπών.

Ἀκολουθοῦνται δὲ εις την πιστωτικὴν πολιτικὴν, βάσει τοῦ νόμου, αἱ κατευθύνσεις τοῦ Ἑλλην. Ὄργανοῦ Τουρισμοῦ, τοῦ ὁποίου 4 ἐκπρόσωποι μετέχουν τοῦ συμβουλίου τῆς Ξενοδοχειακῆς Πίστεως.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν πολλῶν αἰτήσεων δανείων καταβάλλονται σύντομοι προσπάθειαι, ὥστε νὰ ἀυξάνωνται συνεχῶς τὰ κεφάλαια τὰ προοριζόμενα διὰ δάνεια. Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Ἑλλ. Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ, ὅστις ἀσχεῖ τὴν κρατικὴν τουριστικὴν πολιτικὴν, αἱ χρηματοδοτήσεις τῆς Ξενοδοχειακῆς



Τ' ὄμορφο Πήλιο. Ἀνατολὴ στὸ Αἰγαῖο

Πίστεως παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀνῆλθον τὸ 1954 εἰς δραχ. 11 500 000 ἔναντι χρηματοδοτήσεων ἴσου περίπου ποσοῦ ἀπὸ τοῦ 1947—1953.

Ἄλλα κεφάλαια παρέχει ὁ Ὄργανισμὸς Χρημ. Οἰκονομ. Ἀνασυγκροτήσεως εἰς δάνεια πρὸς ἀνάγεσιν νέων ξενοδοχείων. Ἐνεργείαις τοῦ ἐποπτευόντος τὸν τουρισμὸν Ὑπουργοῦ κ. Γ. Ράλλη ἀπεδεσμεύθησαν σημαντικαὶ καταθέσεις ἀσφαλιστικῶν ταμείων διὰ τὴν ἀνάγεσιν ξενοδοχείων. Τέλος καταβάλλονται προσπάθειαι ὅπως διατεθῶσι κεφάλαια διὰ βραχυπρόθεσμα δάνεια πρὸς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις.

Παρὰ ταῦτα, τὸ ζήτημα τῶν κεφαλαίων ἅτινα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν τουριστικὴν οἰκονομίαν δὲν ἐπιλύεται παρὰ μόνον διὰ τῆς ἐξευρέσεως ἐπαρκῶς μακροπροθέσμων καὶ εὐθηνῶν κεφαλαίων

Β') **Προθεσμίαι δανείων** Ὅσον ἀφορᾷ τὴν προθεσμίαν τῶν δανείων τοῦ Ὄργανισμοῦ Ξενοδοχειακῆς Πίστεως ἐλέχθη διὰ ποίους λόγους περιορίζεται αὕτη εἰς 5 ἔτη.

Γ') **Ἐπιτόκιον δανείων.** Τὸ ἐπιτόκιον τῶν δανείων καθορίζεται ἕκαστοτε ὑπὸ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, βάσει γενικῶν κριτηρίων, ἀλλὰ

καὶ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ὄρων ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐξαρτᾶται ἡ οἰκονομικὴ εὐστάθεια τοῦ Ὁργανισμοῦ Ξενοδοχειακῆς Πίστεως.

Οἱ τόκοι οἱ ὁποῖοι περιέχονται εἰς τὸν Ὁργανισμὸν ἐκ κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διατίθενται ἐν τῷ συνόλῳ των εἰς τὴν δανειστριαν καὶ τὴν μεσαλαβοῦσαν Τράπεζαν. Ἐκ τῶν ἰδικῶν του κεφαλαίων ὁ Ὁργανισμὸς ἔχει μικρὸν περίσσευμα, τὸ ὅποῖον εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ δανείων ἐνδεχομένων κινδύνων.

*
**

Ἐλέχθη ἤδη ὅτι αἱ καθυστερήσεις εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν δανείων τοῦ Ὁργανισμοῦ εἶναι περιορισμένα.

Βεβίως κατὰ τὸν χρόνον τῆς χορηγήσεως ἡ ἐξασφάλισις τῶν δανείων εἶναι πλήρης, στηριζομένη εἰς ὑποθήκας ἐπὶ ἀκινήτων καὶ εἰς ἐνέχυρα ἐπὶ ξενοδοχειακῶν ὄπλισμῶν.

Διὰ τῶν δανείων δημιουργεῖται δίκτυον ξενοδοχείων τῶν ὁποίων αἱ ἐργασίαι θὰ ἔχουν οὐσιώδη ἐξάρτησιν ἀπὸ τὴν τουριστικὴν κίνησιν. Ἀλλὰ ἡ κίνησις αὕτη ὑφίσταται μεγάλας διακυμάνσεις, ἐπηρεαζομένη ἀπὸ διαφόρους ἀσταθμῆτους συντελεστάς, οἵτινες τὴν ἀναστέλλουν ἀπροόπτως. Ἐπὶ παραδείγματι, τὸ τουριστικὸν εἰσόδημα τῆς Γαλλίας, μετὰ τὴν παγκόσμιον κρίσιν τοῦ 1931, ἤλαττώθη μέχρις ἐκμηδενισμοῦ. Εἰδικώτερον παράδειγμα, οἱ σεισμοὶ τοῦ 1953, καὶ εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς λουτρικῆς περιόδου, ἐπέφεραν ζημίαις εἰς τὰ ξενοδοχεῖα Λουτρακίου.

Οἱ κίνδυνοι αὗτοι ἐὰν τελικῶς δημιουργήσουν ζημίαις εἰς τὸν Ὁργανισμὸν Ξεν. Πίστεως θὰ βαρύνουν τὸ κοινωνικὸν σύνολον, ἦτοι τὸ Κράτος, εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὁποίου ἀνήκουν τὰ κεφάλαια καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ὁποίου λαμβάνονται αἱ διάφοροι χρηματοδοτήσεις.

Ἐνδιαφέρει νὰ ἴδῃτε πῶς ἀντεμετώπισαν ἄλλα τουριστικὰ κράτη τὰ ξενοδοχειακὰ ζητήματα εἰς ἐποχὰς ὑφέσεως τῆς τουριστικῆς κινήσεως. Θὰ ἀναφέρω χαρακτηριστικὰ γεγονότα τῆς οἰκονομικῆς ἱστορίας τῶν ξενοδοχείων τῆς Ἑλβετίας, χωρὶς νὰ ἐπέκταθῶ εἰς τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον, διότι κατ' αὐτὴν ἡ διαρκὴς ἄνοδος τῆς τουριστικῆς κινήσεως ὄχι μόνον ἐξηφάνισε τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείαις, ἀλλὰ καὶ ἔχει ἀναβιβάσει τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τῆς χώρας εἰς ἐπίζηλον βαθμὸν.

*
**

Ἡ Ἑλβετία ὑπῆρξε τὸ πρῶτον μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν τὸ ὅποῖον ἀπέδωκεν ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ εἰσοδήματος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τουρισμοῦ, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀνεπαρκοῦς ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἐκ τῶν λοιπῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν (γεωργίας, βιομηχανίας κλπ.).

Ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἦτοι πρὸ 100 περίπου ἐτῶν, ἤρχισεν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἡ ἀνάπτυξις τῶν τουριστικῶν ἐγκαταστάσεων, ἦτις, συνδυαζομένη καὶ πρὸς τὴν μεγίστην ἐπέκτασιν τῶν συγκοινωνιῶν, ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Ἑλβετίαν νὰ δημιουργήσῃ τουριστικὸν εἰσόδημα τὸ ὅποῖον ὑπερ-

έβαινε πρὸ τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου τὰ 50 ἑκατ. δολάρια ἑτησίως, ποσὸν ἔξαιρετικά σημαντικὸν διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Ἡ ἐπιτυχία αὕτη ἐδημιούργησε ὑπερβολικὴν αἰσιοδοξίαν εἰς τοὺς ἐπιχειρηματίας τουρισμοῦ τῆς χώρας ταύτης. Οὕτω κατὰ τὰ πρὸ τοῦ 1914 ἔτη ἀνεγείρονται τεράστια πολυτελέστατα ξενοδοχεῖα, προκαλοῦντα μίαν περίσσειαν χώρου ἢ ὅποια κατὰ τὰ μετέπειτα ἔτη ἐπέδρασε δυσμενῶς ἐπὶ τῆς ἑλβετικῆς τουριστικῆς οἰκονομίας.

Τὰ ξενοδοχεῖα τῆς Ἑλβετίας ὑπέστησαν δύο μεγάλας κρίσεις.

- α) Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Α' παγκοσμίου πολέμου καὶ
- β) ἀπὸ τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς κρίσεως τοῦ 1929 μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου 1936, ὁπότε ὑπετιμήθη τὸ ἑλβετικὸν φράγκον.

Συμφώνως πρὸς ἔρευναν τῆς Union de Banques Suisses ἡ βιομηχανία τῶν ξενοδοχείων κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου εὐρίσκειτο εἰς περίοδον ἀναπτύξεως. Ἐφ' ὅσον τὰ ξενοδοχεῖα εἰργάζοντο καλῶς τὰ οἰκόπεδα αὐτῶν ἀνετιμῶντο, αἱ ἐγκαταστάσεις καὶ ἐπιπλώσεις ἐγίνοντο πολυτελέστεραι καὶ πληρέστεραι καὶ τὸ κατὰ κλίνην ἀκίνητοποιούμενον κεφάλαιον καθίστατο σημαντικώτερον.

Ἡ ἔναρξις τοῦ Α' παγκοσμίου πολέμου ἐδημιούργησεν εἰς ἑκατοντάδας, ἰδίᾳ νέων, ἐπιχειρήσεων δξύτατον πρόβλημα, ἐφόσον δὲν εἶχον προλάβει νὰ σχηματίσουν τὰ ἀπαιτούμενα ἀποθεματικά κεφάλαια. Γενικῶς εἶχον κατασκευασθῆ περισσότερα τοῦ δέοντος ξενοδοχεῖα καὶ ἀκίνητοποιήθησαν κεφάλαια τῶν ὁποίων ἢ ἀπόδοσις ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν μετέπειτα ὑπῆρξε πενιχροτάτη. Ἡ κατάστασις τοῦ μεγίστου ἀριθμοῦ τῶν ξενοδοχείων, μετὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ ἐν λόγῳ πολέμου, ἐπέβαλε τὴν λήψιν μέτρων ἀμέσου ἐξυγιάνσεως διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν ὀμαλὴν λειτουργίαν μετὰ τὸν πόλεμον.

Ἐλήφθησαν λοιπὸν μέτρα ἐξυγιάνσεως 1) ἐκ μέρους τῶν ξενοδόχων, 2) ἐκ μέρους τῶν καντονίων καὶ 3) ἐκ μέρους τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως.

1) Οἱ ξενοδόχοι ἔλαβον μέτρα οἰκονομιῶν, διὰ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ, τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐποχῆς λειτουργίας, καὶ γενικώτερον δι' ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων.

2) Τὰ καντόνια εἰς τὰ ὅποια ἔγινε περισσότερον αἰσθητὴ ἡ κρίσις ἴδρυσαν ὀργανώσεις ὅπως:

α) Τὸ καντόνιον Grison ἴδρυσεν πιστωτικὸν συνεταιρισμὸν, ὅστις ἐχορήγησε δάνεια καὶ προσέφερε πλείστας ὄσας πολυτίμους ὑπηρεσίας.

β) Τὸ καντόνιον τῆς Βέρνης ἴδρυσεν ἐπιμελητήριον διακανονισμοῦ, διὰ νὰ μεσολαβῇ μεταξὺ χρεωστῶν ξενοδόχων καὶ πιστωτῶν. Ἀργότερον ἴδρυσεν ἕνα ταμεῖον, τὸ ὁποῖον διὰ κεφαλαίων τοῦ καντονίου, τοῦ Ταμεῖου Ὑποθηκῶν καὶ τῆς Τραπεζῆς τοῦ καντονίου, ἐπέτυχεν δι' ἐπιχορηγήσεων τὸν συμβιβαστικὸν διακανονισμὸν πολλῶν ὑποχρεώσεων μικρῶν καὶ μεσαίων ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων.

3) Ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις ἴδρυσεν τὸ 1921 τὴν Οἰκονομικὴν Ἑλβετικὴν Ἐταιρίαν, τῆς ὁποίας κατέβαλε τὸ 1/2 τῶν κεφαλαίων. Ἡ Ἐταιρεία ἀνέλαβε τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν ἐπιχειρήσεων τὰς ὁποίας ὁ πόλεμος

είχε φέρει εις δύσκολον θέσιν, τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ξενοδοχείων καὶ τὴν λήψιν μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς τουριστικῆς κινήσεως. Εἰς τὸ τέλος τοῦ 1926 ἡ ἐταιρία ἐπεράτωσε τὴν ἀποστολὴν τῆς. Ἀλλὰ καὶ πάλιν, μετὰ τὴν κρίσιν τοῦ 1931 καὶ μέχρι τῆς ὑποτιμῆσεως τοῦ ἐλβετικοῦ φράγκου τὸ 1936, ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις, διὰ τῆς ἰδίας ἐταιρίας, ἐπανελάβε τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ξενοδοχειακῆς οἰκονομίας διαθέσασα διάφορα ποσά.

Εἰς τὴν Ἑλβετίαν ἐπομένως ἡ ἴδρυσις νέων ξενοδοχείων ὀφείλεται εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν συνήθη χρηματοδότησιν τῆς ἀγορᾶς, ἀλλὰ εἰς τὰς δυσκόλους στιγμὰς ἀναλαμβάνει τὸ κράτος νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν ἀναστήλωσιν τῆς ξενοδοχειακῆς οἰκονομίας.

Παρὰ ταῦτα ἡ μεταγενεστέρα ἀπόδοσις τοῦ τουρισμοῦ κατέοτησε τὴν Ἑλβετίαν μίαν τῶν πλουσιωτέρων χωρῶν τῆς Εὐρώπης. Δὲν ὑπάρχει ἄλλως τε ἐκμετάλλευσις μὴ ὑποκειμένη εἰς δυσμενεῖς διακυμάνσεις.

* * *

Εἰς τὴν Γαλλίαν ὑφίστατο ἀπὸ τῆς πρὸ τοῦ Α' παγκοσμίου πολέμου ἐποχῆς πλήρως ἐπάρκεια ξενοδοχείων, ὄλων τῶν κατηγοριῶν, εἰς τοὺς τουριστικούς τόπους καὶ γενικῶς εἰς ὅλην τὴν χώραν. Λόγω τοῦ ὑψηλοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ καὶ τὰ λαϊκὰ ξενοδοχεῖα εἶναι κατάλληλα δὲ περιηγητάς, ἔχοντα καθαριότητα, καλὴν τροφὴν καὶ λοιπὰς ἀνάσεις.

Εἰς τὴν Γαλλίαν λειτουργεῖ ξενοδοχειακὴ τράπεζα, ὡς κεντρικὸν ταμεῖον τῆς Ὁμοσπονδίας ξενοδόχων, ἣτις εἶναι ὄργανισμὸς ἀνάλογος πρὸς τὸ παρ' ἡμῶν Ξενοδοχειακὸν Ἐπιμελητήριον. Τὸ ταμεῖον αὐτὸ ἔχει ἰδιότυπον μορφήν. Εἶναι τύπου Α.Ε. με ὑποχρεωτικὴν ἐγγραφὴν τῶν ἐπιχειρηματιῶν. Δίδει δάνεια βραχυπρόθεσμα, μεσοπρόθεσμα καὶ μακροπρόθεσμα, διατηρεῖ τεχνικὸν τμήμα τὸ ὁποῖον καθοδηγεῖ τὰ μέλη καὶ ἐλέγχει τὰ ἐκτελουμένας ἐργασίας. Ἐπίσης ὑποδεικνύει τὰ κατάλληλα βιομηχανικὰ προϊόντα διὰ τὰ ξενοδοχεῖα. Οὕτω ἐδημιουργήθησαν ἐξαιρετικαὶ ποιότητες ξενοδοχειακῶν εἰδῶν.

* * *

Εἰς τὴν Ἰταλίαν συνεστήθη Ὁργανισμὸς Ξεν. Πίστεως τὸ 1932, μετὰ τὴν διεθνή οἰκονομικὴν κρίσιν, με σκοπὸν τὴν ἐνίσχυσιν τῶν βεβαρωμένων με χρέη ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐὰν αἱ ἐπιχειρήσεις αὗται ἦσαν βιώσιμοι, ἀνελάμβανε ἕνα μέρος τοῦ τόκου. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐχορήγησε τὸ κράτος ὄρισμένον ποσόν.

Ἀπὸ τοῦ 1948 εἰς τὴν Ἰταλίαν ἰδρύθη αὐτόνομον τμήμα Ξενοδοχειακῆς καὶ Τουριστικῆς Πίστεως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν Ἐργασίας με κεφάλαια τῆς τραπεζῆς καὶ ασφαλιστικῶν ὀργανισμῶν. Διοικεῖται ἀπὸ 13-μελὲς Δ. Σ.

* * *

Ἡ τουριστικὴ κίνησις πρὸς τὴν Γερμανίαν ὑπῆρξε μεγίστη καὶ πρὸ τῆς κρίσεως 1930—33. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης τὸ καθιερωθὲν τουριστικὸν μάκρον, τὰ διάφορα ἐξαιρετικὰ θεαματικὰ γεγονότα καὶ ἡ συστηματικὴ προ-

σπάθεια ἐδημιούργησαν κίνησιν ἀνελθοῦσαν τῷ 1937, εἰς 2.360.000 περιηγητὰς μὲ 6 700 000 διαμονὰς εἰς τὰ ξενοδοχεῖα, μὴ περιλαμβανομένης τῆς κινήσεως εἰς ξενοδοχεῖα τῆς νεότητος, εἰς τὰ ὁποῖα αἱ διανυκτερεύσεις ἀνῆλθον εἰς 7 750 000.

Ἡ κίνησις αὕτη ἐπέτρεψε νὰ ἐνισχυθοῦν αἱ τουριστικαὶ ἐπιχειρήσεις καὶ νὰ συμπληρωθῇ ὁ τουριστικὸς ἐξοπλισμὸς. Ἡ ἀπόδοσις ὅμως τῶν ἐπιχειρήσεων παρέμεινε μικρὰ λόγῳ τῶν ἐπιβληθέντων χαμηλῶν τιμολογίων.

* * *

Ἡ Ἀγγλία εἶναι ἡ μόνη ἴσως χώρα ἡ ὁποία προπολεμικῶς δὲν κατέβαλε ὄργανωμένην προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τουριστικῆς κινήσεως.

Εἰς τὸ Λονδίνον εἶχον συγκεντρωθῆ ἑξοδοχεῖα διαθέτονα τὰ 40 % περίπου τῆς εἰς δωμάτια δυναμικότητος τῆς χώρας. Ἡ ἀνεπάρκεια ξενοδοχείων εἰς τὰς περιοχὰς εἰς τὰς ὁποίας συγκεντροῦται μεγάλη συρροὴ ἀστικῶν τάξεων ἀναπληροῦται μὲ οἰκοτροφεία καὶ κατασκηνώσεις. Αἱ κατηγορίαι αὗται διαμονῆς εἶχον μεγίστην ποικιλίαν ἀνέσεων καὶ τιμῶν.

Μεταπολεμικῶς διετέθησαν κεφάλαια μὲ πολὺ χαμηλὰ ἐπιτόκια, πρὸς ἀνασυγκρότησιν τῶν ξενοδοχείων.

* * *

Ἡ χώρα μας θὰ ἀξιοποιηθῆ τουριστικῶς ἐὰν ἐπιτευχθῆ νὰ δημιουργηθοῦν κατάλληλοι συνθῆκαι διαμονῆς τῶν ταξιδιωτῶν, εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρους τόπους. Ἡ ποικιλία τῶν τουριστικῶν τόπων προσελκύει μεγαλύτερον ἀριθμὸν ξένων καὶ συντελεῖ εἰς τὴν παράτασιν τῆς διαμονῆς τῶν. Ἀμφότερα τ' ἀποτελέσματα ταῦτα σημαίνουν αὐξήσιν τοῦ τουριστικοῦ συναλλάγματος. Καὶ ἡ αὐξήσις τούτου παρέχει εἰς τὴν χώραν τὴν ἰκανότητα νὰ ἐπιλύῃ ἐπὶ τοσοῦτον μεγαλυτέρας σημασίας οικονομικὰ προβλήματα.

Διὰ τοῦ συναλλάγματος ἡ χώρα, μετὰ τὴν πληρωμὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν βασικῶν ἀναγκῶν, δύναται ν' ἀποκτήσῃ τὴν ἰκανότητα ὅπως ἀνταγωνίζετα ἄλλας χώρας εἰς διαφόρους οικονομικοὺς τομεῖς. Ἐπίσης δύναται γενικώτερον νὰ βελτιώσῃ τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τοῦ λαοῦ.

Θὰ ἦτο ἐπομένως ἀδικοιολόγητος ἡ μὴ χρησιμοποίησις παντὸς μέσου πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σημαντικῶν ἀποτελεσμάτων.

Ἀπὸ τίνος χρόνου ἔχομεν συνεχῶς ἀξιονομήνας ἀφίξεις ξένων μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ δημιουργηθῆ στενότης ξενοδοχειακοῦ χώρου, ἰδίᾳ κατὰ τὰς ἐποχὰς τῆς μεγάλης κινήσεως.

Ἐφ' ὅσον αἱ προβλέψεις περὶ τοῦ μέλλοντος εἶναι καλαὶ καὶ αἱ δυνατότητες ἀναπτύξεως ἀπεριόριστοι, θὰ ἐπωφεληθῆ ἡ χώρα τόσον περισσότερο, ὅσον συντομώτερον συμπληρώσει τὰς ἑλλείψεις τοῦ ξενοδοχειακοῦ δικτύου, διὰ πάσης φύσεως δανείων.

Εἰς τὴν διαμορφουμένην τουριστικὴν οἰκονομίαν ὁ Ὄργανισμὸς Ξεν. Πίστεως, μετὰ προηγουμένην ἐπέκτασιν τῆς ὀργανώσεώς του, θὰ δυνηθῆ ἀσφαλῶς νὰ προσφέρῃ περαιτέρω ὑπηρεσίας ἐξυπηρητήσεως καὶ προωθησεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως.